

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: TJ, KI, FA

Strona pozwana: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z prawem Unii, w szczególności z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE⁽¹⁾, jeżeli w przypadku odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki, która jest związana z umową sprzedaży pojazdu zawartą w handlu stacjonarnym, kwota odszkodowania za utratę wartości finansowanego pojazdu, którą konsument ma zapłacić kredytodawcy przy zwrocie finansowanego pojazdu, jest obliczana w taki sposób, że od ceny sprzedaży u dealera obowiązującej w chwili nabycia pojazdu przez konsumenta odejmuje się cenę zakupu przez dealera obowiązującą w chwili zwrotu pojazdu?
- 2) Czy w odniesieniu do umów o kredyt konsumencki związanych z umową sprzedaży pojazdu przepis art. 14 ust. 3 lit. b) zdanie pierwsze dyrektywy 2008/48/WE jest przepisem w pełni zharmonizowanym i w związku z tym bezwzględnie obowiązującym dla państw członkowskich?

Jeżeli na drugie pytanie prejudycjalne należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

- 3) Czy jest zgodne z prawem Unii, w szczególności z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE, jeżeli kredytobiorca po odstąpieniu od umowy o kredyt konsumencki, która jest związana z umową sprzedaży pojazdu, jest zobowiązany do zapłaty ustalonej w umowie stopy oprocentowania za okres od wypłaty kredytu sprzedawcy finansowanego pojazdu do dnia zwrotu pojazdu kredytodawcy (lub sprzedawcy)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 15 marca 2023 r. – T.G./Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid**

(Sprawa C-158/23, Keren⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: T.G.

Druga strona postępowania: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 dyrektywy w sprawie kwalifikowania⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to przewidziane w art. 7b Wet inburgering (ustawie o integracji społecznej), zgodnie z którym na osoby posiadające status uchodźcy nakłada się obowiązek pomyślnego złożenia egzaminu z integracji społecznej pod rygorem grzywny?
- 2) Czy art. 34 dyrektywy w sprawie kwalifikowania należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zakłada, że osoby posiadające status uchodźcy zasadniczo ponoszą samodzielnie całkowite koszty programów integracyjnych?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie drugie znaczenie ma to, że osoby posiadające status uchodźcy mogą uzyskać pożyczkę rządową na pokrycie kosztów programów integracyjnych i że pożyczka ta ulega umorzeniu, jeśli osoby takie w terminie pomyślnie złożą egzamin z integracji społecznej lub w terminie zostaną zwolnione z obowiązku integracji społecznej lub zostanie im przyznane odstępstwo od tego obowiązku?

- 4) Jeżeli art. 34 dyrektywy w sprawie kwalifikowania pozwala na nałożenie na osoby posiadające status uchodźcy obowiązku pomyślnego złożenia egzaminu z integracji społecznej pod rygorem grzywny oraz na obciążenie takich osób całkowitymi kosztami programów integracyjnych, to czy wysokość pożyczki do spłacenia – czy to wraz z grzywną, czy bez grzywny – szkodzi realizacji celu i skuteczności (*effet utile*) art. 34 dyrektywy w sprawie kwalifikowania?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 21 marca 2023 r. – Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)/Guvernul României, Ministerul Finanțelor

(Sprawa C-179/23, Credidam)

(2023/C 235/14)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną – Strona pozwana: Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)

Druga strona postępowania kasacyjnego – Strona skarżąca: Guvernul României, Ministerul Finanțelor

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy działalność organizacji zbiorowego zarządzania, a mianowicie pobieranie, rozdział i wypłata wynagrodzeń, w zamian za którą to działalność organizacje te pobierają prowizję, stanowi wobec podmiotów praw autorskich i praw pokrewnych świadczenie usług w rozumieniu art. 24 ust. 1 i art. 25 lit. c) dyrektywy 2006/112/EWG ⁽¹⁾ (dyrektywy VAT)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy działalność organizacji zbiorowego zarządzania stanowi wobec podmiotów praw świadczenie usług w rozumieniu dyrektywy VAT także w przypadku, gdy podmioty praw, na rzecz których organizacje zbiorowego zarządzania pobierają wynagrodzenie, nie świadczą usług użytkownikom zobowiązanym do zapłaty wynagrodzenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 22 marca 2023 r. – Finanzamt T/S

(Sprawa C-184/23, Finanzamt T II)

(2023/C 235/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt T

Strona przeciwna: S